

Epoch Times - komentář k čínské komunistické straně - část 7

Historie zabíjení Čínské Komunistické strany

The Epoch Times

23. prosince 2004

Předmluva

Přes padesátiletá historie čínské komunistické strany (KS) je psána krví a lžemi. Příběhy za touto krvavou historií jsou nejen brutálně nelidské, ale také málo známé. Pod vedením KS bylo zabito 60-80 milionů nevinných čínských lidí, po kterých zůstaly rozbité rodiny. Mnoho lidí se zajímá, proč KS zabíjí. Zatímco KS pokračuje v brutálním pronásledování praktikujících Falun Gongu a souasně potlačuje protestující davy v Hanyanu pomocí státní policie, lidé jsou zvedáni davů zdaňů, když přijde den, kdy se KS naučí mluvit slovy spíše než zbraněmi.

Mao Ce-tung shrnul smysl Kulturní revoluce: „... když chaos a svět dosáhnou znovu vyrovnanosti, po 7 nebo 8 letech se musí chaos obnovit znovu.“ [1] Jinými slovy, Kulturní revoluce by měla nastat každých 7 nebo 8 let a každých 7 nebo 8 měsíců být zabity masy lidí.

V pozadí masakrů KS jsou podprůměrné ideologie a praktické požadavky.

Ideologicky KS věřila v „diktaturu proletariátu“ a „neustálou revoluci pod diktaturou proletariátu“. Proto, když KS převzala moc nad čínou, zabila vlastníky půdy, aby vyřešila problémy s výrobou v zemědělských oblastech; a „zabila kapitalisty“, aby dosáhla cíle komerčních a průmyslových reformů a vyřešila tak výrobní vztahy ve městech. Poté, co byly tyto dvě třídy odstraněny, byly ekonomické problémy v podstatě vyřešeny. Založení kultury vládnoucí třídy také volalo po masakru. Potlačování opoziční strany Hu Fenga [2] a protiprávní odstranění intelektuálů. Zabíjení křesťanů, Taoistů a Buddhistů vyřešilo náboženské problémy. Hromadné vraždění během kulturní revoluce kulturně a politicky založilo absolutní moc KS. Masakr na náměstí Tiananmen byl použit za účelem předejití politické krize, a aby rozdrtil demokratické požadavky. Pronásledování Falun Gongu je na to, aby se vyřešila otázka víry a tradicích zapsaných v dění. Tyto věci byly všechny nezbytné, aby si KS posílila svoji moc a udržela vedení tváří v tvář neustále finanční krizi (když se KS dostala k moci, ceny prudce stouply a po kulturní revoluci čínská ekonomika upadala), politické krizi (lidé nenásledovali nařízením strany a chtěli sdílet politická práva se stranou) a krizi víry (rozpad bývalého sovětského svazu, politické změny ve východní Evropě a otázka Falun Gongu). Kromě otázky Falun Gongu byla všechna tato politická hnutí použita na oživení zlého ducha KS a vyvolala touhu po revoluci. KS také použila tato hnutí na prověření svých členů a odstranění těch, kteří nesplňovali požadavky strany.

Zabíjení je také nezbytné z praktických důvodů. KS začala jako skupina vrahů a lovců, kteří zabíjeli, aby získali moc. Jak byl jednou tento precedent ustanoven, nebyla cesta zpět. Neustálý teror byl nutný k zastrašování lidí, a k tomu aby je přinutili ze strachu přijmout absolutní vládu KS.

Na povrchu se může zdát, že KS byla „nucena zabíjet“, a že různé incidenty se udály, jen aby uvedly do pohybu komplexní nabíjecí mechanismus KS. Ve skutečnosti KS potěbuje pravidelné zabíjení a tyto incidenty jí umožňují zakrýt její potěbu zabíjet. Bez těchto bolavých lekci, by si lidé mohli začít myslet, že se KS zlepšuje a mohli by, jako ti idealisti ti studenti demokratického hnutí v roce 1989, chtít demokracii. Každých 7 nebo 8 let se opakující masakry slouží k tomu, aby si lidé vzpomněli na teror a mohli tak varovat mladší generace – kdokoli pracuje proti KS, chce se postavit absolutnímu vedení KS nebo chce obnovit ínskou kulturní historii, ochutná „železnou pěst“ diktátorství proletariátu.

Zabíjení se pro KS stalo jedním z hlavních způsobů, jak si udržet moc. Se stupňováním krvavých incidentů KS, by vzdání se tohoto vražedného mechanismu dodalo lidem odvahy, aby pomstili zločiny KS. Nepřeherná množství a dkladné zabíjení nebylo dost; muselo to být provedeno těmi nejbrutálnějšími způsoby, aby co nejefektivněji nahnali strach obyvatelstvu, hlavně na začátku, když KS rozšířila svoji vládu.

Aby všem vstípili co největší teror, cíle tohoto ničení byly tyransky vybírány tak, aby se žádná skupina necítila bezpečně. V každém politickém hnutí použila KS strategii genocidy. „Potlačení reakcionářů“ nepotlačilo „iný“ těchto takzvaných reakcionářů, ale je – tyto lidi – samotné. Jestliže někdo z nich pár dní sloužil v armádě NS (Národní strany / Kuomintang), ale neudělal v obecně nic politického poté, co KS nabyla moc, tento člověk byl stejně popraven kvůli své „reakcionářské minulosti“. Aby KS odstranila všechny problémy v procesu přechodu dních reforem, často zabíjela celé rodiny hospodářů.

Po roce 1949, KS pronásledovala více než polovinu ínské populace. Odhadovaných 60-80 milionů lidí, zemřelo nepřirozenou smrtí. Tohle číslo daleko přesahuje součet všech mrtvých v obou světových válkách.

Stejně jako v dalších komunistických zemích, součástí svévolného zabíjení KS je také vraždění svých vlastních členů, aby odstranila disidenty, kteří dávají přednost smyslu pro lidskost před principy strany. V pokusu o udržení své nepřemožitelné tvrze dopadá vládní teror KS stejnou vahou na stranu samotnou.

Ve většině zemí o sebe lidé navzájem pečují a mají se rádi. Mají respekt k životu a dává ru k vyšší moci. Na východě mají lidé rčení: „Nevnučuj ostatním to, co bys sám nechtěl.“ [3] Na západě se říká: „Miluj své bližní jako sebe sama.“ [4] KS ale naopak hlásá: „Historie všeho doposud existujícího ve společnosti je historií tědních bojů.“ [5] Aby udržela tyto „boje“ uvnitř společnosti, musí vytvářet nenávisť. KS nejen zabíjí životy, ale podněcuje lidi, aby se zabíjeli mezi sebou. Snaží se, aby lidé méně vnímali utrpení druhých, tím že je neustále obklopují zabíjením. Tím, že je často vystavují nelidské brutalitě chtějí docílit, aby se v důsledku tomu stali otupělými, a vytvořili si myšlenku, že největší jejich nadějí je, když nebudou pronásledováni.“ Všechny lekce naučené brutálním potlačováním umožňují KS, aby si udržela moc.

KS, kromě toho, že zničila bezpečně život, zničila také duše ínských lidí. Mnoho lidí muselo reagovat na hrozby KS vzdáním se svých principů a přešednění. Duše těchto lidí zemřely – což je daleko horší než smrt fyzická.

I. Hrůzostrašná masakra

Před tím než se KS dostala k moci, Mao Cetung napsal: „Rozhodně nepoužijeme shovívavé taktiky na reakcionáře, ani na aktivity reakcionářské třídy.“ [6] Jinými slovy, už před tím než KS převzala moc nad Pekingem, už tehdy byla rozhodnuta vést tyranu pod eufemismem „Lidové demokratické diktatury“. Uvedeme několik případů.

Potlačení reakce vůči a Půdní reforma

KS v březnu roku 1950 vyhlásila „Příkazy k úplnému potlačení reakcionářských živlů“, také známé jako „Potlačení reakcionářů“.

Na rozdíl od všech císařů, kteří poté co byli korunováni, udělili amnestii celé zemi, KS ve chvíli, kdy získala moc, začala zabíjet. Mao Cetung v jednom dokumentu řekl: „Ještě stále jsou místa, kde mají lidé strach a neodvažují se veřejně zabíjet reakcionáře ve velkém.“ [7] V únoru 1951 ústřední KS prohlásila, že kromě provincie Zhejiang a Jižní Anhui, „by ostatní oblasti, které dost nezabíjejí - především ve velkých a středních městech, měly pokračovat v zabíjení v nejvyšší možné míře a neměly by přestávat příliš brzy.“ Mao dokonce doporučil, aby „v zemědělských oblastech, když budou reakcionáři zabíjeni, byla zabita průměrně 1/1000 veškeré populace... ve městech by to mělo být ještě méně.“ [8] V té době bylo v Číně nanejvýš 600 milión lidí; tento Mao v „vládním příkazu“ by započítal minimálně 600 000 mrtvých. Nikdo neví odkud tento poměr 1/1000 vzal. Nejspíše pouze z rozmaru se rozhodl, že 600 000 životů bude dost pro vytvoření strachu mezi lidmi a tak je nařídil zabít.

Jestli ti, co zemřeli si zasloužili zemřít nebo ne, se KS vůbec netýkalo. „Nařízení čínské lidové republiky o trestání Reakcionářů“ vydané v roce 1951 hlásilo, že i ti, kteří šířili fámy mohou být „ihned popraveni“.

Souběžně s potlačováním reakcionářů, se také ve velkém odehrávala půdní reforma. KS již zahájila reformy v oblastech, které okupovala koncem 20 let. Na povrchu tato reforma vypadala jako prostědek pro ideální poklidný stát, ve kterém by všichni měli právo pro farmáře, ale ve skutečnosti to byla jen záminka pro zabíjení. Tao Zhu, 4. nejvyšší v KS, měl slogan pro půdní reformu: „každá vesnice krvácí, každá domácnost bojuje“, čímž chtěl naznačit, že v každé vesnici musí majitelé půdy zemřít.

Půdní reformy se dá dosáhnout i bez zabíjení. Tchaj-wanská vláda provedla půdní reformu tak, že odkoupila pozemky od hospodářů. Ale KS vzešla ze skupiny lotrů, kteří pouze uměli krást, a přirozeně potřebovali zabít oběti, aby jim to nemohli nikdy oplatit.

Nejběžnější způsob zabíjení během půdní reformy byl znám jako „bojové shromáždění“. KS vymyslela zločiny a obvinila vlastníky půdy, a nebo bohaté farmáře. Veřejnost byla tážána, jak by měli být potrestáni. Do davu byli nastřeleni členové komunistické strany nebo agresivní jedinci, aby křičeli: „Měli bychom je zabít!“, a vlastníci půdy a bohatí farmáři pak byli na místě zabiti. V té

dob , kdokoliv ve vesnici vlastnil p du byl nazýván „tyran“. Ti, kte í asto zneužívali sedláky, byli nazýváni „sprostí tyrani“; ti, kte í vždy pomáhali s opravami ve ejných za ízení, darovali peníze školám a na p írodní pohromy, byli nazýváni „laskaví tyrani“; a ti kdo ned lali nic, t m se íkalo „ne-tyrani“ . Rozd lení nem lo žádný význam. Všichni „tyrani“ byli ihned popraveni, bez ohledu na to, do které kategorie tyran pat íli.

Na konci roku 1952, KS oznámila po et „reakcioná ských jedinc “, které zabila: p es 2,4 milión lidí. Vlastn celkový po et mrtvých – vládních ú edník NS na úrovni kraj a vlastník p dy - byl minimáln 5 milión .

Potla ení reakcioná a p dní reforma m la t i p ímé dopady. První - p vodní místní ú edníci, kte í byli voleni skupinou místní samosprávy, byli odstran íni.

KS, kv li p dní reform a potla ování reakcioná , zabila všechny vážené lidi ve vesnici, kte í byli místními nezávislými v dci, a aby p evzala nad každou vesnicí kontrolu, dosadila tam lena strany. Za druhé – kradením a rabováním bylo získáno obrovské množství pen z. Do t etice - civilisté byli terorizováni brutálním potla ováním statká a bohatých farmá .

☐Tři Anti-Kampaně☐a ☐Pět anti-kampan☐☐

Potla ení reakcioná a p dní reforma ovlivnili p edevším venkov, zatímco následné „t í anti-kampan “ a „p t anti-kampaní (nazývané také jako „3 úderová anti-kampa “ a „5ti úderová anti-kampa “) se dají považovat za genocidu ve m stech.

„T í Anti-Kampan “ za aly v prosinci 1951 a zam íly se na korupci, plýtvání a byrokracii. N kte í zkorumpovaní lenové KS byli popraveni. Krátce poté, KS p isoudila korupci vládním ú edník m, kte í byli údajn svád íni kapitalisty. Sou asn byla v lednu 1952 rozjeta „P tíúderová Anti-Kampa “ proti uplácení, da ovým únik m, rozkrádání státního majetku, podvod m na vládních zakázkách a špionáži státních ekonomických informací.

„P t Anti-Kampaní“ se v podstat týkalo zabavování majetk nebo zabíjení kapitalist . Chen Yi, starosta m sta Shanghai v té dob každou noc poslouchal hlášení, na pohovce se šálkem aje. Poklidn se ptal: „Kolik výsadek máme dnes?“ ímž myslel, „Kolik obchodník sko ilo z vysokých budov, aby spáchali sebevraždu?“ Nikdo z kapitalist nemohl uniknout této „Anti-kampaní“. Bylo po nich požadováno, aby platili dan ,“kterým se vyhnuli“ již v období Guangxu (1875-1908) v dynastii íng (1644-1911), kdy byl Shanghaiský obchodní trh teprve založen. Kapitalisti si nemohli dovolit platit takové „dan “ ani s využitím všech svých zdroj . Nem íli jinou možnost než ukon ít sv j život, ale neodvažovali se sko ít do eky Huangpu, protože kdyby jejich t la nebyla nalezena, vláda by je na kla, že odlet íli do Hongkongu a jejich rodina by byla stále zodpov dná za tyto dan . Namísto toho kapitalisti rad íli sko íli z vysoké budovy. Z stala po nich mrtvola a KS m la d kaz, že jsou opravdu mrtví. V té dob se lidé neodvažovali chodit podél vysokých budov z obavy, že by je rozdrtilo t lo n koho, kdo vysko íl z okna.

Podle sbírky *Fakta politických kampaní po založení LR*, kterou v roce 1996 vydaly spole n ty í odd lení v etn Pr zkumného Centra Historie KS, bylo b hem „T í a P tí Anti—Kampaní“ uv zn no více než 323 100 lidí a p es 280 jich

spáchalo sebevraždu nebo zmizelo. V roce 1955 během „kampaně proti Hu Fengov straně“, bylo zatknuto přes 500 lidí, přes 60 jich spáchalo sebevraždu a 12 zemřelo nepřírodnou smrtí. V následném potlačení reakcionářů, bylo popraveno přes 21,300 lidí a 4,300 lidí spáchalo sebevraždu nebo zmizelo.

Velký hladomor

Nejvyšší úmrtnost byla zaznamenána během čínské Velké hladomorou, která nastala po Velkém skoku vpřed. [9] Kapitola „Velký Hladomor“ v knize *Záznamy dle jin LR* vydané v únoru 1994 státním vydavatelstvím *červená zástava*, „Počet nepřírodných úmrtí a redukovaných narození je odhadován na 40 milionů ... čínské snížení populace o 40 milionů je pravděpodobně nejvyšším hladomorem světa v tomto století.“

KS udělala z Velké hladomorou „Třetí velkou katastrofou“. Ve skutečnosti ale, tyto tři roky byly dobré po asi, bez obrovských záplav, such, hurikánů, tsunamí, zemětresení, mrazů, krupobití nebo přemnožení saranáčů. Tato „Pohroma“ byla zcela zpočátku soběstačnou. Kampaň Velkého skoku vpřed vyžadovala od každého člověka v zemi, aby se zapojil do výroby oceli, donutili farmáře, aby nechali své úrody shnít na polích. Přesto však úředníci v každé oblasti stupňovali požadavky na výrobní výnosy. He Yiran, nejvyšší úředník výboru KS v Liuzhou, osobně vymyslel šokující výsledek 65 000 kilogramů rýže na mu [10] v kraji Huanjiang. Tohle se stalo hned po Lushanské valné hromadě, kdy kampaň Potlačení pravého křídla byla na svém vrcholu. Aby KS ukázala, že má vždy pravdu, zabavila úrodu jako daň za tyto přemrštěné výnosy. Následkem toho byly příděly zrní, semen a hlavních plodin vesničanům všechny zabaveny. Když ale požadované množství nebylo stále dosaženo, KS obvinila vesničany, že svoji úrodu skrývají.

He Yiran jednou řekl, že se musí pokusit vyhrát závod o nejvyšší výnosy, bez ohledu na to kolik lidí v Liuzhou zemře. Některí vesničané byli už vším otráveni a odešli pouze s dlaněmi plnými rýže. Stranický výbor v Xunle, kraje Huanjiang dokonce zakázal vesničanům, aby znemožnil vesničanům jíst úrodu. Strážníci hlídali vesnice v noci. Jak uviděli světlo od ohně, hned provedli šárku a prohledali domy. Mnoho vesničanů se v béc neodvážilo vařit ani divoce rostoucí zeleninu nebo kukuřici, a zemřeli hladem.

Kdykoliv v historii nastalo období hladomorou, vláda zásobila obiti rýžovou kaší, rozdávala úrodu a pomohla tak obtem se hladomoru vyhnout. Avšak KS považovala útok obtem hladomorem za zostuzení své prestiže a na úřadních hlídkách, aby zablokovaly silnice, aby tak obtem zabránily přede hladomorem uniknout. Každý kdo se pokoušel vzít zrní ze skladu, kde byla úroda uložena, byl označen za kontra-revolucionáře a byl zastřelen. Vesničané hladověli v provinciích Gansu, Shandong, Henan, Anhui, Hubei, Hunan, Sichuan a Guangxi. Ale stále byli nuceni pomáhat při zavlažování, stavění hrází a výrobě oceli. Mnoho

jich spadlo na zem a už nikdy nevstalo. Vesni ané umírali po rodinách a ti kteří přežili neměli sílu, aby pohřbili mrtvé. Jak rodiny umíraly jedna za druhou, vymřely celé vesnice.

V období nejvážnějších hladomorů v čínské historii, před tím než se KPS dostala k moci, se stalo, že rodiny vymřely své děti za jídlo, ale nikdo nikdy nejedl vlastní děti. Avšak pod vedením KPS byli lidé nuceni jíst ty, co zemřeli, zabít a sníst ty, co utekli z jiných oblastí, a dokonce zabít a jíst své vlastní děti. Spisovatel Sha Jing v své knize *Yi Xi Da Di Wan* (Skrytá země v zátoce bažin) píše: V období Velkého Hladomoru byl v jedné rodině vesničan ponechán pouze otec se synem a dcerou. Jednoho dne otec vyhnal dceru z domu. Když se vrátila zpět, nemohla najít svého mladšího bratra, v kotli ale plaval bílý tuk a vedle kamen ležela hromada kostí. O několik dní později otec přilil vodu do kotle a volal na dceru, aby k němu přišla blíže. Dívka byla zděšena a skrývajíc se za dveře prosila svého otce: „Tati, prosím nejez mě. Mohu nasbírat dřevěnou uvařenou vodu.“ Pokud mě sníš, tak to pro tebe nikdo neudělá.“

Celkový rozsah a počet takovýchto tragédií není znám, ale KPS z nich udělala ušlechtilé pocty a prohlašovala, že vede lidi v statečném boji proti této „přírodní pohromě“. Také pokračovala v hlásání, jak je „mocná, skvělá a nemýlí se.“

Po Lushanské Valné hromadě v roce 1959, byl Generál Peng Dehuai [11] zbaven své moci, protože promluvil za lid. Skupina vládních úředníků a zaměstnanců, kteří se opovážili říci pravdu, byli propuštěni, zatknuti a vyšetřováni. Potom se už nikdo neodvážil promluvit. V období Velkého Hladomoru úředníci, místo aby oznamovali pravdu, zatajovali obrovské počty mrtvých následkem vyhladovění, aby si uhlídali svá úřední místa. Provincie Gansu dokonce odmítla pomoc v podobě jídla od provincie Shaanxi, tvrdili, že mají v Gansu jídla přebytek.

Tento Velký Hladomor by mohl být považován za test způsobilosti vládních úředníků KPS stranou. Pokud odmítli říci pravdu, tvářící se v tvář desítkám miliónů hladovějících lidí, tak splnili kritéria KPS. KPS pak tvrdila, že nic jako lidské emoce nebo svádění je nesvede z cesty KPS. Když Velký Hladomor skončil, odpovědní úředníci v provinciích pouze sami sebe zkritizovali, čímž celou záležitost vyřešili. Li Jingquan, tajemník KPS v provincii Shishuan, kde zemřelo milióny lidí, byl povýšen na Prvního tajemníka Úřadu Jihozápadního kraje KPS.

.....

Od kulturní revoluce, přes masakr na náměstí Tiananmen k Falun gongu.

Kulturní revoluce byla formálně zahájena dne 16. května 1966 a trvala až do roku 1976. Toto období bylo dokonce samotnou KPS nazýváno jako „desetiletá katastrofa“. Hu Yaobang, dřívější hlavní tajemník strany později v interview pro Jugoslávského reportéra řekl: „V té době bylo postihnuto téměř 100 milión lidí, což byla desetina celé čínské populace“.

Fakta politických kampaní po založení LR sestavené výzkumným centrem pro Historii KPS hlásily, že „V květnu 1984, po 31 měsících intenzivního vyšetřování,

ovnění a p ehodnocení úst edním výborem, byly po ty vztahující se ke Kulturní revoluci: 4,2 milión zat ených a vyšet ovaných, 1,7 milión lidí zem elo nep irozenou smrtí, 135 000 lidí bylo ozna eno za kontrarevolucioná e a byli popraveni, 237 000 lidí bylo zabito, 7,03 milión lidí bylo zmrza eno p i ozbrojených útocích, a 71 200 rodin bylo rozbito.". Statistiky sestavené z krajských zdroj uvádí, že 7,73 milión lidí zem elo nep irozenou smrtí.

Za átek Kulturní revoluce uvedl do pohybu vlnu sebevražd. Mnoho významných intelektuál , v etn Lao She, Fu Lei, Jian Bozan, Wu Han a Chu Anping v té dob ukon ili své životy.

Kulturní revoluce byla nejvíce levi áckým obdobím. Zabíjení se stalo zp sobem, jak ukázat vlastní revolucioná ský postoj, a prost edky na odstra ování „t ídních nep átel“ byly velmi kruté a brutální.

Politika „Reformy a Otev ení“ povolila, aby se informace dostaly do ob hu, což umožnilo zahrani ním reportér m, aby se stali sv dky masakru na nám stí Tiananmen. Diváci v zahrani í mohli vid t, jak tanky drtí vysokoškoláky za živa.

O deset let pozd ji, 20 ervence 1999, iang Cemin zahájil pronásledování Falun Gongu. Ke konci roku 2002, vnit ní informace potvrdili, že po et zatajených p ípad zabítí na záchytných stanicích, v pracovn -p evýchovných táborech, v znicích a klinikách pro slabomyslné p erostl po et 7000 a pr m r zabitých byl 7 lidí denn .

Podle ve ejných záznam to vypadá, že zabíjení KS se snižuje oproti p edchozím milión m mrtvých. Existují pro to dva d vody. Prvním je, že kultura KS zdeformovala mysl ínských lidí do takového stavu, že se stali nete ní a cyni tí. Druhým je, že kv li p ehnané korupci a zpronev e vládních ú edník KS, ínská ekonomika upadla do stadia „transf zní ekonomiky“ závisející na zahrani ním kapitálu, aby si udržela ekonomický rozvoj a sociální stabilitu. Ekonomické sankce po masakru na nám stí Tiananmen jsou stále erstvé v pam ti KS a ta ví, že ve ejné zabíjení zp sobí odn tí zahrani ního kapitálu a to by mohlo ohrozit totalitní režim. Vražd ní se ve skute nosti nesnížilo, ale prost edky zabíjení nevinných lidí jsou nyní více utajované. KS tajn ukrývá d kazy.

II. Extrámně kruté způsoby zabíjení

Vše co KS d lá, slouží pouze jednomu ú elu: zisk a udržení moci. Zabíjení je pro KS velmi d ležitým zp sobem jak si udržet moc. ím více lidí je zabito a ím krut jší jsou zp soby zabíjení, tím lépe to poslouží k zastršování lidí. Takovýto teror za al již p ed ínsko-japonskou válkou.

Masakr v Severní Číně během Čínsko-Japonské války

Dívější americký prezident Hoover, v doporučení knihy „Nepřítel uvnitř“ od Otce Raymonda J. De Jaeghera a americké spisovatelky Irene Corbally Kuhn, řekl, že tato kniha úplně odhaluje teror komunistických hnutí. Doporučil ji každému v zemi, kdo toužil porozumět takto zlé síle v tomto světě.

V této knize De Jaegher a Kuhn vypravují příběh o tom, jak KS použila násilí na zastrašování lidí, aby dosáhla jejich poslušnosti. Například, jednoho dne KS každého vyzvala, aby se dostavil na náměstí ve vesnici. Uitelé provedli žáky ze škol. Důvodem tohoto setkání bylo, aby lidé mohli shlédnout popravu 13 mladých vlastenců. Po ohlášení vymyšlených obvinění, komunistický vůdce nařídil vydat šenec uitelce, aby s dětmi začal zpívat vlastenecké písně. Na pódiu byl namísto tanečníka, který v ruce držel ostrou sepele. Tento kat byl nelítostný, silný mladý komunistický voják se silnými pažemi. Přistoupil zezadu k první oběti, zvedl velkou ostrou sepele a seknul s ní – první hlava spadla na zem. Krev stříkala jak z fontány, hlava se kutálela po zemi a dětský hysterický zpěv se proměnil v chaotický pláč a křik. Uitelka stále udávala rytmus, pokoušejíc se, aby děti nepřestávaly zpívat, její zvon byl uprostřed toho chaosu slyšet.

Kat seknul to ináctkrát a to ináct hlav spadlo na zem. Pak přistoupilo mnoho komunistických vojáků, rozsekali to la oběti a vytáhli z nich srdce na hostinu. Celá tato brutální scéna se odehrála před oči matky, které při tomto teroru bledly a na které začaly zvracet. Uitelka jim vynadala a uspořádala je, aby se vrátili do školy.

De Jaegher a Kuhn často vídali děti, které byly nuceny dívat se na popravy. Děti si na krvavé zabíjení zvykly a na které si dokonce začaly tohle vzrušení užívat.

Když KS pocítila, že zabíjení není už dostatečně děsivé a vzrušující, vymyslela mnoho způsobů krutého mučení. Například, někdo musel spolýkat velké množství soli, aniž by se mohl napít vody – oběť trpěla až do chvíle než zemřela žízní; nebo byl lovkem svlečen donaha a musel se válet po skleněných stěpech; nebo se vysekala díra v zamrzlé ledě a oběť se do ní hodila – oběť buď umrzla nebo se utopila.

De Jaegher a Kuhn napsali, že člen KS v provincii Shanxi vynalezl přišernou metodu mučení. Jednoho dne, když se toulal po městě, se zastavil a zahleděl se na obrovský vlnící kotol před jedním restaurantem. Později zakoupil několik těchto obrovských kotlů a ihned zatknul několik anti-komunistů. Během tohoto rychlého pokusu byly kotle naplněny vodou a provedeny do bodu varu. V Pingshanu se De Jaegher a Kuhn stali svědky toho, jak byl otec stáhnut z kůže zaživa. KS přinutila jeho syna, aby tohle pozoroval a podílel se na tomto nelidském mučení, aby viděl svého otce zemřít v nesnesitelných bolestech a slyšel jeho křik. Členové KS polévali otcovo tělo octem a kyselinou, a poté z něj rychle stáhli celou kůži. Za chvilku od zad, přes ramena a brzo byla kůže z celého jeho těla stáhnuta, zůstala pouze na hlavě. Otec zemřel během několika minut.

Rudý teror v Rudém Srpnu a Guanxi kanibalismus

Poté, co KS získala absolutní moc nad zemí, ve svém násilí vůbec nepřestala. Během Kulturní revoluce její násilí ještě zesílilo.

18. srpna 1966 se Mao Cetung setkal s představiteli Rudé Gardy na vzhledně stíhaném Tiananmen. Song Binbin, dcera komunistického vůdce Song Renqionga, přinesla Maovi emblém, který Rudá Garda nosí na rukávu. Když Mao zjistil, že jméno Song Binbin znamená laskavý a vlídný, řekl: „Potřebujeme víc násilí“. Song změnil své jméno na Song Yaowu (doslovný překlad je „chtít násilí“).

Násilné ozbrojené útoky se brzy rozšířily po celé zemi. Mladší generace, vychovaná v komunistickém ateizmu neměla žádné obavy ani znepokojení. Pod jejich vedením KS a na příkazy Mao se z Rudé Gardy staly ignorantští fanatici, kteří se považovali za více než zákon, a začali bít lidi a vykrádat domovy po celé číně. V mnoha oblastech bylo všude „přetvárných lidí“ (hospodáři, bohatí farmáři, reakcionáři, nekalé živly a pravice) a členové jejich rodin zabiti. Typický případ se stal v kraji Daxing blízko Pekingu, kde od 27. srpna do 1. září 1966 bylo zabito celkem 325 lidí z 48 místních oddílů 13ti obcí. Nejstaršímu zabitému bylo 80 let, nejmladší měl pouze 38 dní. 22 kompletních rodin bylo vyvražďeno, nikdo nebyl ponechán na živu.

Ubití člověka k smrti se stalo normálním jevem. Na ulici Shatan, členové Rudé Gardy mlátili starou paní železnými kladkami a koženými pásy, až se nemohla vůbec hýbat. Přesto jí stále skákali po těle a po břiše. Žena na místě zemřela. ... Blízko Chongwenmengu, když Rudá Garda prohledávala domy jedné statkářky (osamělé vdovy), donutila všechny sousedy, aby každý donesl hrnec s vařící vodou a tuto ji potom lili za krk, až se její tělo úplně uvařilo. O několik dní později byla tato stará paní nalezena ve svém pokoji, její tělo bylo pokryto krví. ... Používalo se mnoho způsobů zabíjení, včetně ubití k smrti obušky, sekání srpem, uškrcení lanem ... Způsob zabíjení malých dětí byl nejbrutálnější: Ten kdo miminko zabíjel, šlápl na jednu nohu a za druhou tahal, čímž dítě roztrhl vejšle. (*Vyšetřování masakru v Daingu od Yu Luowen*) [12]

Kanibalismus v Guangxi byl daleko nelidštější než Masakr v Daxingu. Spisovatel Zheng Yi, autor knihy *Kanibalismus v Guangxi*, tuto událost popsal jako mající toto období.

První bylo úvodní období, kdy byl teror utajován a držen v tajnosti. Krajské zdroje zaznamenaly typickou scénu: oběť se vrazí vplížili k oběti, kterou rozřízli a vyvalili z ní srdce a játra. Kvůli své nezkušenosti a strachu však uřízli omylem plíce a pak se museli vrátit. Když měli srdce a játra uvařeny, další lidé přinesli z domu omáčku a někdo koření, a pak všichni společně v tichosti jedli lidské orgány u stolu ohněm v kamnech.

Druhé období bylo vrcholovou fází, kdy se terorizovalo otevřeně a na veřejnosti. Starší zabijáci v této době získali zkušenosti, jak obětem vyříznout srdce a játra za živa, a učili to i ostatní, zatímco sami zdokonalovali svoji techniku. Například když rozřízli živého člověka, stálo, aby mu rozřízli břicho napřímo, šlápli na tělo (pokud byl člověk přivázan ke stromu, tak ždouchli do jeho břicha kolenem) a srdce a další orgány prostě vypadly. Hlavní zabiják měl nárok na srdce, játra a genitálie, zatímco ostatní sebrali to, co zbylo. Tato velkolepá a strašlivá scéna byla doplněna vlajkami a slogany.

Třetí období bylo šíleným stádiem, kdy se kanibalismus stal velmi rozšířeným hnutím. V kraji Wuxian lidé, podobně jako psi jedící mrtvoly při epidemii, nepřetnuli pojídali jiné lidi. V tšinou byli oběti nejdříve „veřejně odsouzeni“, a

hned poté byl lov k zabit a sn den. V moment , kdy ob t spadla na zem, a už byla mrtvá nebo ne, lidé vytáhli nože, které m li p ipraveny, a obstoupili ob a ukrojili jakoukoliv ást , kterou se jim poda ilo získat. V tomto období byli i oby ejní ob ané zapojení do kanibalismu. Hurikán „t ídních boj “ vymetl z lidských myslí veškery smysl pro h ích a lidskou p irozenost. Kanibalismus se ší il jako epidemie a lidé si užívali tyto hostiny. Jedly se jakékoliv ásti t la, v etn srdce, masa, jater, ledvin, ramen, chodidel a šlach. Lidská t la byla va ena nejr zn jšími zp soby, v etn va ení, dušení v pá e, smažení, pe ení a grilování... Lidé pili tvrdý alkohol nebo víno a p i požívání lidského masa hráli hry. V nejr v tším rozmachu tohoto období byla jídla z lidských t l nabízena dokonce v jídelnách nejvyšších vládních organizací v Revolucioná ském odboru kraje Wuxan.

Lidé by si nem li nesprávn myslet, že tyto slavnosti kanibalismu byly ist neorganizované chování lidí. KS byla totalitní organizace, která kontrolovala naprosto každou ást spole nosti. Bez výzvy a manipulace KS by se hnutí kanibalismu v bec neodehrálo.

V písni vychvalující tohle vše, kterou napsala KS, se zpívá: „Stará spole nost zm nila lidi na démony, nová spole nost ud lala z démon lidi.“ Avšak tohle zabíjení a kanibalistické slavnosti nám ukazují, že KS zm nila lidi na zr dy a démony, protože KS je krut jší než jakákoliv zr da nebo démon.

Pronásledování Falun Gongu

Jak ínší lidé vstoupili do období po íta a cest do vesmíru, a mohou soukrom mluvit o lidských právech, svobod a demokracii, mnoho lidí si za alo myslet, že odporná a p íšerná zv rstva jsou všechna minulostí. KS nechala lidem civilní oble ení a je p ipravena spojit se sv tem.

To vše je ale daleko od pravdy. Když KS zjistila, že existuje skupina, která se nehrozí jejich krutých metod mu ení a zabíjení, za ala používat ješt šílen jší prost edky. Skupina, která je takto pronásledována je Falun Gong.

Násilí Rudé Gardy a kanibalismus v provincii Guanxi, mí ily na odstran ní lidského t la, zabití n koho b hem n kolika minut nebo n kolika hodin. Praktikující Falun Gongu jsou mu eni, aby se vzdali své víry v Pravdivost, Soucit a Snášenlivost. Kruté zp soby mu ení trvají i n kolik dní, m síc nebo dokonce n kolik let. Odhaduje se, že více než 10 000 praktikujících Falun Gongu zem elo následkem krutého mu ení.

Praktikující Falun Gongu, kte í p etrp li nejr zn jší druhy mu ení a utekli z elistí smrti, zaznamenali více než 100 ukrutných zp sob týrání. Níže je uvedeno pouze n kolik p ípad .

Nejrozší en jším zp sobem mu ení praktikujících Falun Gongu je kruté bití. Policie a hlavní dozorcí ve v znicích bijí praktikující a podn cují také ostatní v zn , aby je bili. Mnoho praktikujících následkem toho ohluchlo, jejich uši byly bitím rozdrceny a o i rozmá knuty, zuby vylámaný, a lebka, páte , žebra, klí ní kosti, pánev, ruce a nohy dolámaný; kv li t žkým poran ním jim pak byly ruce a nohy amputovány. Muž m p i mu ení nelítostn drtí varlata a ženám kopají do

genitálií. Když se praktikující nevzdali, mučení pokračovalo dokud jim nepopraskala kůže a maso se nevyhrnulo ven. Následkem takovýchto mučení jsou těla praktikujících zmrzlá a pokryta krví. Přesto na ně ale dozorcí stále lijí slané roztoky a dávají jim šoky elektrickými obušky. Směs pachů krve a spáleného masa a prostupující bolesti jsou strašné. Mučitelé také používají plastové pytle, které přetáhnou praktikujícím přes hlavu a vyhrožují jim udušením, pokud se nepodvolí.

Další běžně používanou metodou na mučení praktikujících Falun Gongu v čínských pracovních táborech jsou šoky elektrickými obušky. Policie používá šoky elektrickými obušky, aby praktikujícím pálila citlivá místa jako jsou ústa, hlava, hrudník, genitálie, boky, stehna, chodidla, ženám prsa a mužům penis. Dozorcí někdy dávají praktikujícím šoky několika elektrickými obušky zároveň, až je cítit, jak se škváří maso a poraněná místa jsou červená. Někdy pálí obušky hlavu a konečnou zároveň. Policie často používá 10 nebo i více elektrických obušků najednou a pálí tak praktikující po dlouhou dobu. Normální el. obušek má desetitisíce voltů. Když je použit, vyjde z něj jasný modrý blesk a zvuk podobný statické elektřině. Když el. proud prochází lidským tělem, člověk má pocit jako by ho el. nebo byl kousán hady. Každá rána el. obuškem je velmi bolestivá, jako hadí kousnutí. Když oběti zčervená, popraská, spálí se a začne hnisat. Existují i daleko silnější el. obušky, které dávají člověku ránu silnou jako by jej někdo mlátil kladivem do hlavy.

Policie také používá zapálené cigarety, aby praktikujícím pálila dlaně, tvář, chodidla, hrudník, záda, bradavky atd. Zapalová i jim pálí ruce a genitálie. Speciálně vyrobené ocelové tyče jsou rozžhaveny až jsou žhavě červené. Ty jim se potom pálí nohy praktikujících. Rozžhaveným uhlím pálí praktikujícím obličej. Policie takto umučila praktikující, kteří byli i po krutém mučení stále na živu, měli puls a dýchali. Potom prohlásila, že se upálili sami.

Policajti bijí ženy do prsou a genitálií. Znásilují a skupinově znásilují ženy. Používají el. obušky na pálení jejich bradavek a genitálií. Pálí jim bradavky zapalová i a strkají jim do vagín elektrické obušky a dávají jim šoky. Svazují několik kartáček na zuby dohromady, strkají je násilně do vagín praktikujících a následně je uvnitř odírají a kroutí. Ruce praktikujících jsou spoutány za zády a skrze jejich bradavky jsou propíchnuty dráty, kterými pouští el. proud. Svlékají ženské praktikující a vhadzují je do nepropustných cel s mužskými v zničených, kteří je poté znásilují.

Násilně praktikujícím oblékají „svrací kazajky“ [14], poté jim zkrájí a sváží ruce za zády, a přetáhnou jim přes hlavu až k hrudi. Sváží jim nohy a pověsí je ven z okna. A zároveň jim zacpou ústa látkou a nasadí sluchátka, aby nepřetržit poslouchali zprávy o zrazení Falun Gongu. Podle svědectví praktikujících, kteří prochází takovýmto mučením, se brzy zlomí ruce a prasknou šlachy, to samé se stane s jejich rameny, zápěstími a lokty. Ty, kteří byli takto mučeni po dlouhou dobu, se úplně rozlámaly páteře a zemřeli v nepředstavitelných bolestech.

Policajti také strkají praktikující do kobek, které jsou plné odpadků. Kladivem jim vráží tenké bambusové tyčky pod nehty a nutí je žít v provlhlých celách plných červené, zelené, žluté, bílé a dalších druhů plísní, které jsou na stěnách, stropěch a podlaze, a zpusobují, že zranění praktikujících hnisají. Používají také psy, hady

a škorpióny, kteří je koušou nebo jim dávají injekce s drogami, které ničí nervový systém. Tohle je pouze několik z podobných jevů, které se používají v pracovních táborech.

III. Krutý boj uvnitř strany

Protože KS stojí na principech strany, a ne na morálce a spravedlnosti, loajalita jejích členů, především starších úředníků, k nejsvrchovanějšímu v dějích je nejdůležitější otázkou. Proto strana potřebuje vytvořit atmosféru teroru zabíjením svých členů, aby ti co přežijí, viděli, že když nejvyšší diktátor chce někoho zabít, pak tento člověk tragicky zemře.

Vnitřní boje komunistické strany jsou dobře známy. Všichni členové politbyra Ruské komunistické strany, kromě Lenina, který zemřel, a samotného Stalina, byli v prvních dvou obdobích popraveni nebo spáchali sebevraždu. Tři z pěti generálů byli popraveni, tři z pěti nejvyšších velitelů byli popraveni, všech deset zástupců nejvyšších velitelů bylo popraveno, 57 z 87 velitelů armádních sborů bylo popraveno a 110 z 195 oblastních velitelů bylo popraveno.

KS vždy zastávala „ukrutné boje a nemilosrdné útoky“. Taková taktika se nezaměřuje pouze na lidi, kteří nejsou ve straně. Už v době revoluce v provincii Jiangxi, KS zabila tolik lidí anti-bolševické armády [15], že jenom několik jich přežilo, aby mohli bojovat ve válce. Ve městě Yan'an strana zahájila „Nápravnou“ kampaň. Poté co byla strana politicky ustanovena, odstranila Gao Gang, Rao Shushi [16], Hu Feng, a Peng Dehuai. V době kulturní revoluce byli téměř všichni starší členové strany odstraněni. Nikdo z důležitějších generálních tajemníků strany se nesešel s dobrým koncem.

Liu Shaoqi, dřívější čínský prezident, který byl kdysi osobností číslo 2 pro národ, tragicky zemřel. Na den jeho sedmdesátých narozenin, Mao Cetung a Zhou Enlai [17] vyzvali Wang Dongxingovi (Mao v hlavní strážce), aby Liu Shaoqi donesl narozeninový dar – rádio, aby mohl slyšet oficiální vyhlášení 8. plenárního zasedání 12. ústředního výboru, který řekl: „Navždy vyloučte toho vlastizrádce, špióna a odpadlíka Liu Shaoqi ze strany a pokračujte v odhalování a odsuzování zločinů velezrady jeho a jeho pomocníků.“

Liu Shaoqi byl psychicky zdrčen a jeho nemoci se prudce zhoršily. Protože byl po dlouhou dobu připoután k posteli a nemohl se hýbat, na jeho krku, zádech, bocích, a patách měl bolavé hnisavé otlačeniny. Když měl velké bolesti, chytil se lehokoliv - oblečení, předmět nebo jinou rukou a nechtěl je pustit, takže lidi mu pak dali do každé ruky jednu plastovou láhev. Když zemřel, tím jak je svíral, se z těchto dvou tvrdých plastových lahví staly přesypací hodiny.

V říjnu 1969, začalo celé tělo Liu Shaoqi hnisat a infekce začala vydávat silný zápach. Byl neschůdně hubený a na pokraji smrti. Ale zvláštní inspektor z ústředního výboru strany mu nedovolil, aby se vysprchoval, nebo aby hýbal tělem, kdyby se chtěl převléct. Namísto toho mu svlékli všechny šaty, zabalili jej do deky a letecky jej poslali z Pekingu do Kaifeng, kde jej uzamkli v podzemí železobetonového bunkru. Když měl vysoké horečky, nejenže mu nedali žádné

léky, ale ještě odehnali všechny ošetřující personál pryč. Když Liu Shaoqi zemřel, už neměl svoji podobu, jeho vlasy byly přes metr dlouhé, bílé a rozčuchané. O dva dny později bylo jeho tělo spaleno společně s ostatními lidmi s těžkou infekční nemocí. Jeho povlečení, polštář a všechny věci, které po něm zbyly, byly spáleny také. Na úmrtní kartě Liu je napsáno: Jméno: Liu Weihuang; Zaměstnání: nezaměstnaný; Důvod smrti: nemoc. KS takto umuřila prezidenta země bez udání jediného důvodu.

IV. Vývoz revoluce, zabíjení lidí v zahraničí

Kromě zabíjení lidí v Číně, používáním všech možných způsobů mučení, se KS zapojila také do zabíjení lidí v zahraničí, především v rámci jejího vývozu „revoluce“. Typickým příkladem je Khmer Rouge.

Pol Pot v Khmer Rouge existoval v Kambodži pouze 4 roky. Nicméně od roku 1975 do 1978 bylo v této malé zemi, která měla pouze okolo 8 milionů obyvatel, zabito více než dva miliony lidí, z toho přes 200 000 lidí.

Zločiny Khmer Rouge jsou nespočetné, ale o nich se zde zmiňovat nebudeme. Musíme se však zmínit o jejím vztahu s KS.

Pol Pot uctíval Mao Ce-tung. Začátkem roku 1965 navštívil čtyřikrát Čínu, aby osobně vyslechl Maova učení. Už začátkem listopadu 1965 se stal Pol Pot v Číně členem. Chen Boda a Zhang Chunqiao s ním probírali teorii jako například: „Hlava pistole zesiluje politickou moc“, „třídní boj“, „diktátorství proletariátu“ atd.. Tohle se později stalo základem jeho vládnutí v Kambodži. Když se vrátil do Kambodže, změnil jméno své politické strany na Kambodžská Komunistická Strana (KKS) a založil revoluční základny podle modelu obklíčeni města zvenku KS.

V roce 1968, Kambodžská Komunistická strana oficiálně založila armádu. Na konci roku 1968 v ní bylo necelých 10 tisíc lidí. Ale v roce 1975, před útokem a zabráním města Phnom Penh, se z ní stala skutečná bojující armáda s 80 tisíci vojáky. Tohle vše díky podpoře KS. Spisovatel Wang Xianguen ve své knize *Dokumenty o podpoře Vietnamu a válce s USA* píše, že Čína v roce 1970 dala Pol Potovi armádu zbraní pro 30 tisíc vojáků. V dubnu 1975, Pol Pot převzal moc nad hlavním městem Kambodže a o dva měsíce později jel do Peking, aby navštívil KS a vyslechl další instrukce. Je zřejmé, že kdyby zabíjení Khmer Rouge nebylo podporováno teoriemi KS a jejich hmotným zajištěním, nikdy by se neodehrálo.

Například, poté co byli oba synové prince Sihanouka zabiti KKS, KKS na příkaz Zhou Enlaie poslala Sihanouka poslušně do Peking. Bylo dobře známo, že když KKS zabila lidi, „zabila zároveň také zárodek“, aby předešla jakýmkoliv možným problémům v budoucnosti. Ale Pol Pot se podíval Zhou Enlaiovým rozkazům bez protestu.

Zhou Enlai mohl zachránit Sihanouka v život jedním slovem, ale KS nenamítala nic proti zabití více než 200 000 lidí Kambodžskou Komunistickou stranou.

V té době chodili kambodžští váčové na indonskou ambasádu pro pomoc, ale ta je ignorovala.

V květnu 1998, když se v Indonésii ve velkém měřítku odehrávalo zabíjení a znásilňování indonského etnika, KS neřekla ani slovo. Nenabídla žádnou pomoc a dokonce nepovolila tyto zprávy odvysílat v televizi. Zdá se, že indonská vláda se už nemohla starat o osud váčů v zahraničí; ani jim nenabídla žádnou humanitární podporu.

V. Ničení rodin

Nelze nijak spočítat, kolik lidí bylo během politických kampaní KS zabito. Statistický pohled lidí není možné provést kvůli informacím, které jsou zatajené, a pokaždé mezi jednotlivými regiony, etnickými skupinami a místními dialekty. KS by takovýto průzkum nikdy neprovedla, protože to by pro ni bylo kopání si vlastního hrobu. KS dává přednost předehlednutí detailů, když píše vlastní historii.

Ještě hůře zjistitelný je počet rodin, které KS zničila. V nich, kterých případech zemřel jeden člen a rodina byla rozbita. V jiných případech zemřela celá rodina. I když nikdo nezemřel, rodiny byly nuceny k rozvodu. Otec a syn, a matka a dcera se museli zreknout svých vztahů. Někteří byli zmrzačeni, někteří zešíleli a někteří zemřeli mladí na následky těžkých nemocí způsobených mučením. Záznamy těchto rodinných neštěstí jsou velmi neúplné.

Yomiuri News z Japonska vydali jednu reportáž, že KS pronásledovala více než polovinu indonské populace. Pokud je to pravda, počet zničených rodin by se pohyboval okolo 100 milionů.

Zhang Zhixin se stala všeobecně známou kvůli spoustě reportáží o jejím příběhu. Mnoho lidí ví, že protrpěla fyzické mučení, skupinové znásilnění a psychické mučení. Nakonec zešílela a byla zastřelena poté, co jí bylo podříznuto hrdlo. Ale mnoho lidí možná neví, že za touto tragédií je skryt další krutý příběh – její rodina se musela zúčastnit „studijního setkání pro rodiny bližních, kteří ekali na smrt“.

Dcera Zhang Zhixin, Lin Lin, na to na jaře 1975 vzpomínala:

„Když jsem od Shenyanského soudu nahlas pronesla: „Tvoje matka je opravdu nezdolná kontra-revolucionářka. Odmítá přijmout reformu a je nenapravitelně zatvrzelá. Je proti revoluci smrti proletariátu našeho velkého vůdce, prezidenta Mao. Kvůli nepřehlednému množství zločinů, naše vláda zvažuje zvýšení trestu. Když bude popravena, jaký bude tvůj postoj?“ Byla jsem šokována a nevěděla, jak odpovědět. Mé srdce bylo zlomeno. Ale předstírala jsem, že jsem klidná a pokoušela se zadržet slzy. Otec mi řekl, že bychom neměli brečet před ostatními, jinak bychom už neměli žádný způsob, jak se zúčastnit našeho vztahu k matce. Otec za mě odpověděl: „Pokud je to takhle, vláda má právo udělat co uzná za vhodné.“

Ten lov k od soudu se zeptal znovu: „Dojdete si pro její t lo, když bude popravena? Vyzvednete si její ostatky ve v zení?“ Sklonila jsem hlavu a ne íkala nic. Otec za m odpov d l znovu: „Nepot ebujeme nic.“ ... Otec držel m a bratra za ruku a vyšli jsme ven z okresního motelu. Potácející se, jsme krá eli dom proti strašné vich ici. Nic jsme neva ili; otec pouze rozlomil kuku i ný chléb a podal ho m a bratrovi. ekl: „Dojezte to a b žte brzy spát.“ Potichu jsem si lehla na hlin nou postel. Otec sed l na stoli ce a omámen zíral do sv tla. Po chvíli se podíval na postele a myslel si, že už spíme. Vstal, lehce otev el kufr, který jsme p ively z našeho starého domova v Shenyang, a vytáhl mat inu fotografii. Podíval se na ni a nemohl se ubránit slzám.

Vstala jsem z postele, položila hlavu otci do dlaní a za ala hlasit plakat. Otec m zlehka plesknul a ekl: „Nech toho, sousedé to nesmí slyšet.“ Bratr vstal, když uslyšel m j plá . Otec nás oba držel pevn v náru í. Nevíme kolik slz jsme té noci uronili, ale nemohli jsme plakat up ímn . [18]

Jeden univerzitní u itel m l š astnou rodinu, ale ta b hem kampan na napravení d ív jšího anti-pravi áckého hnutí zažila nešt stí. V dob anti-pravi áckého hnutí se žena, která se stala jeho manželkou, scházela s n kým, kdo byl ozna en za pravi áka. Ten lov k byl poté poslán do vzdálené oblasti, kde velmi trp l. Protože jako mladá dívka nemohla jít s ním, vzdala se jej a provdala se za u itele. Když se její milovaný kone n vrátil zp t do jejich m sta, tato žena, nyní matka n kolika d tí, nemohla dost litovat své zrady z minulosti. Trvala na rozvodu se svým manželem, aby usmí ila své špatné sv domí. V té dob bylo tomuto u iteli p es padesát let; nedokázal p íjmout tu náhlou zm nu a zešílel. Vysvlékl se do naha a b hal všude možn , aby našel místo, kde by mohl za ít nový život. Nakonec jej i d ti žena opustila. Toto bolestivé odlou ení na ízené stranou je ne ešitelný problém, a nevylé itelná spole enská nemoc, která mohla pouze nahradit jedno odlou ení dalším.

Rodina je základním lánkem ínské spole nosti. Je to také poslední obrana tradi ní kultury p ed kulturou strany. Proto je ni ení rodin to nejkrut jší v historii zabíjení KS.

KS jediná vlastní všechny spole enské prost edky, proto když je lov k považován za oponenta diktatury, on nebo ona bude ihned elit boji o p ežití, bude odsouzen všemi ve spole nosti a p íjde o svoji d stojnost. Rodina je jediné bezpečné úto íšt pro tyto nevinné lidi. Ale vm šování taktiky KS udržovaly leny rodin ve vzájemné neshod ; jinak by také riskovali, že budou ozna eni jako oponenti proletariátu. Zhang Zhixin byla nucena se rozvést. Pro mnoho lidí byla zrada len rodiny – udání, rozbroje, ve ejné odsouzení a/nebo obžalování – poslední kapkou, která zni ila jejich ducha. Mnoho lidí v d sledku toho spáchalo sebevraždu.

.....

VI. Způsoby a n sledky zabíjen

Ideologie zabíjen ČKS

KS se vždy v rozvoji Marxismu-Leninismu propagovala za velmi talentovanou a kreativní, ale pravda je taková, že KS vytvořila zlo jaké tu ještě v dějinách lidstva nebylo. Používá komunistickou ideologii naprosté harmonie, aby podvedla společnost a intelektuály, používá pro myšlenkovou revoluci ke zničení víry a propaguje naprostý ateismus. Používá komunismus, aby znemožnila osobní vlastnictví a používá Leninovu teorii a praxi násilné revoluce, aby vládla zemi. Zároveň mísí a stále více posiluje tu nejzlejší část čínské kultury, která je proti základním čínským tradicím.

KS vynalezla úplnou teorii a operativní strukturu „revoluce“ a „nepřetržitě revoluce“ pod diktaturou proletariátu; Použila tento systém, aby zničila společnost a zajistila diktaturu strany. Její teorie má dvě části – ekonomický základ a superstrukturu (kultura vládnoucí strany) pod nadvládou proletariátu. Podle této teorie ekonomický základ ovlivňuje superstrukturu, ale superstruktura může mít zpětný vliv na ekonomický základ. Aby posílila superstrukturu, a především režim strany, musela první část revoluce od ekonomického základu, což obnáší:

- 1) Zabít vlastníky půdy, aby vyřešili problémy výroby [19] na venkově a
- 2) Zabít kapitalisty, aby vyřešili problém produkce ve městech.

Na úrovni superstruktury bylo zabíjení použito opakovaně, aby si strana udržela absolutní kontrolu v ideologii. To obnášelo:

- 1) Vyřešit problém politického postoje intelektuálů ke straně.

KS opakovaně rozjela kampaně na reformování myšlenek intelektuálů. Obvinila intelektuály z buržoazního individualismu, buržoazních ideologií, nadpolitických názorů, nadřazených ideologií, liberalismu, atd. Vymýváním mozků je přivrátila odtahující sílu a zničila jejich svědomí. Zničila jejich nezávislé myšlení a mnoho dalších dobrých vlastností jako například: mluvili otevřeně o spravedlnosti, v novém světě život spravedlnosti, chudoba s nimi nepohla, vzdorovali násilí a nepoddávali se bohatství... [20] „...lovci by se měli nejdříve starat o budoucnost státu a až nakonec o své vlastní štěstí. [21],“ „Každý obyčejný lovec by se měl cítit zodpovědný za úspěchy nebo nezdary svého národa. [22]“ a „Džentlmen by měl činit dobro pro národ, pokud je bohatý, a zdokonalovat sám sebe, pokud je chudý.“

- 2) Zahájit Kulturní revoluci a zabíjet lidi, aby KS získala absolutní kulturní a politickou moc.

KS nejdříve začala kampaně uvnitř a vně strany, a začala zabíjet v oblastech literatury, umění, divadla, historie a vzdělání. Na začátku KS zabila několik známých lidí jako například: „Mao Tse Tung [23], Shaoqi, Wu Han, Lao She, a Jian Bozan. Později se zabíjení rozrostlo na „malou skupinku uvnitř strany“, a „malou skupinku uvnitř armády“, a nakonec to vyústilo v situaci, kdy se lidé v celé zemi, včetně uvnitř strany a armády, zabíjeli navzájem. Ozbrojené útoky odstraňovaly nepřítel fyzicky, kulturní útoky zabíjely nepřítel mentálně. Bylo to velmi chaotické a násilné období vládnutí KS. V krizích, když strana potřebovala oživit svoji moc, podnětovala zesílení zlé stránky lidské povahy až na samé maximum. Každý mohl libovolně zabíjet ve jménu „revoluce“ a „obraně

Maova revoluce má svůj smysl. Tohle celonárodní jednání není lidské pro zločinnost, bylo nevídané.

- 3) Masakr spáchaný KS na náměstí Tiananmen 4. července 1989, aby vyřešili demokratické nároky, které následovali po Kulturní revoluci.

Tohle bylo poprvé co KS veřejně zabila civilisty, aby potlačila lidi protestující kvůli zpronevěře, korupci a tajným dohodám mezi vládními úředníky a obchodníky, a jejich požadavky na svobodu tisku, svobodu projevu a svobodu shromažďování. V době masakru na náměstí Tiananmen, KS dokonce zinscenovala jak lidé pálí vojenská vozidla a zabíjejí vojáky, aby podnítila nenávist mezi vojáky a civilisty, což vedlo k tragédii, kdy Lidová armáda zmasakrovala vlastní lidi.

- 4) Zabíjení lidí s různým náboženským vyznáním.

Pro KS je životně důležité, aby ovládala víru lidí. Aby se jí na začátku své vlády povedlo různými bludy podvést lidi, začala odstraňovat veškerá náboženství a víry. Když se KS setkala s duchovní vírou v nové době – s Falun Gongem – znovu vytáhla svůj ezernický náh. KS začala pronásledování Falun Gongu tak, že zneužila principy Pravdivosti, Soucitu a Snášlivosti, a skutečnosti, že praktikující nelžou, nepoužívají násilí a nezpůsobí žádnou společenskou nestabilitu. Když získali zkušenost s pronásledováním Falun Gongu, KS se zlepšila v ničení lidí i jiných vír. Jiang Cemin a KS tentokrát vystoupili sami, aby zabíjeli, nepoužili na to už jiné lidi nebo skupiny.

- 5) Zabíjení lidí, aby ukryli pravdu.

Obanské právo znát pravdu je dalším slabým místem KS; ta zabíjí lidi také proto, aby mohla blokovat informace. V minulosti bylo „Poslouchání vysílání nepátelského rádia“ tiskovým zločinem, za který mohli být lidé uvězněni. V poslední době, kdy byly státní satelity nebo kabelové televizní systémy opakovaně napíchnuty, aby mohla být lidem odhalena pravda o pronásledování Falun Gongu, Jiang Cemin vydal tajný rozkaz „zabíjet bez milosti“. Liu Chengjun, který provedl jedno z těchto napíchnutí byl umučen k smrti. KS zmobilizovala úřady 6-10 (organizace podobná Gestapu nacistického Německa, která byla vytvořena pouze za účelem pronásledování Falun Gongu), policii, prokurátory, soudy, a systém internetové policie, aby mohli lidi blíže monitorovat.

- 6) Strana usiluje o vlastní zájmy za cenu odebrání práva na život.

Teorie nepřetržité revoluce KS vlastně znamená, že se KS nikdy nevzdá své moci. V současných dobách korupce a zpronevěra uvnitř KS vytvořily mnoho konfliktů mezi absolutní mocí strany a lidským právem na život.

Když se lidé zorganizují, aby ochránili svá lidská práva, KS použije násilí a bude mávat ezernickým nožem před takzvanými „vedci“ těchto hnutí. KS má připraveno 100 miliónů ozbrojených policistů pro tyto účely. V dnešní době je KS na zabíjení připravena daleko lépe než v době masakru na náměstí Tiananmen 4. července 1989. V té době musela dočasně mobilizovat své vojenské síly. Avšak zatímco tlačí své lidi do slepé uličky, natlačila KS do slepé

uli ky také sama sebe. KS se dostala do bodu takové zranitelnosti, že dokonce považuje i „stromy a trávu za nepřítele, když vítr fouká“, jak říká čínské přísloví.

Z výše uvedených věcí můžeme zjistit, že KS je zlý přírodě. Je jedno jak se mění v různých obdobích a na různých místech, KS zabíjela lidi předtím, zabíjí je dnes a bude pokračovat v zabíjení v budoucnosti, aby si udržela absolutní moc.

Různé způsoby zabíjení a odlišné okolnosti

A) Propaganda před akcí

V závislosti na různých časových obdobích KS používala různé způsoby zabíjení. Ve většině případů, před samotným zabitím někoho, KS vytvořila propagandu. KS potom říká: „pouze zabití mohlo odlehčit pobouření lidí“, jakoby lidé požadovali po KS, aby zabíjela. Ve skutečnosti KS podnětovala pobouření společnosti.

Například drama „Bílé dívky“ [24], které úplně přeroulo lidovou legendu, bylo použito jako nástroj v propagandistických kampaních. Příběhy z různých sbírek a vodních žalářů, o kterých se mluví v dramatu „Liu Wencai“, jsou také všechny smyšlené. Účel těchto přeroulených povídek je, aby se lidé „naučili“ nenávidět hospodáře. KS běžně demonizuje své nepřítele, dokonce i čínského prezidenta. V lednu 2001, KS zinscenovala „sebeupálení“ na náměstí Tiananmen, aby podnětila nenávisť lidí vůči Falun Gongu a pak zdvojnásobila svoji masivní kampaň genocidy proti Falun Gongu. KS nejenže změnila způsoby zabíjení lidí, ale dokonce je zdokonalila využitím nových informačních technologií. Dříve KS podváděla lidi pouze v číně, ale dnes podvádí lidi po celém světě.

B. Podněcování davů, aby zabíjeli lidi

KS nejen zabíjí lidi díky mechanismu své diktatury, ale také provokuje lidi, aby se zabíjeli navzájem. I kdyby KS měla nějaká nařízení, když začala zabíjet a pronásledovat, tak v době kdy podnětovala lidi, aby se zapojili, už nic nemohlo zastavit tohle vraždění. Například, když KS zahájila svoji první reformu, povolila všem krajským úřadům první reformy popravovat statkáře jak je libo.

C. Zničení ducha člověka, předtím než zabijí jeho fyzické tělo

Dalším zvykem je zničit člověka jeho ducha předtím, než jej zabijí fyzicky. V dřívějších čínských vládci té nejkrutější dynastie čínské historie, Min (221-207 př. n. l.), nikdy neničili lidského ducha. KS nikdy nedala lidem příležitost, aby zemřeli jako mučedníci. Vyhlášené taktiky jako například ulehčení rozsudku těm, kteří nabídli ústupek, a způsobení pro ty, kteří odporovali, a „sklonění hlavy jako pro uznání zločinu je jediný způsob jak přežít“. KS nutí lidi, aby se vzdali svých názorů a víry, nutí je zemřít bez důstojnosti. Ti, kteří by zemřeli důstojně, by povzbudili další. Pouze když lidé zemřou velmi ponižujícím a ostudným způsobem, jedině tak může KS dosáhnout cíle a lidi ovládnout. Důvodem pro KS pronásleduje Falun Gong tak krutě a zuřivě je to, že praktikující Falun Gongu považují svoji víru za důležitější než svůj život. Když se KS nepodařilo zničit jejich důstojnost, udělala vše proto, aby je zničila fyzicky.

D. Zabíjení lidí spřízněnost a odvrácení

KS při zabíjení použila metody přátelského jednání s lidmi i jejich odvrácení. KS se pořád snaží napadat malou část populace, okolo 5 procent. V tšinou spole nosti považuje za dobrou, jen pot ebuje být vychovávána. Výchovné metody KS m žeme rozd lit do dvou skupin: výchova terorizováním a výchova laskavostí. Výchova terorizováním využívá strachu, aby lidé vě d li, že ti co budou proti, nedopadnou dobře, a nutí je tak z stat daleko od t ch, které strana už napadla. Výchova laskavostí lidem ukazuje, že pokud dokážou získat d v ru strany a jsou sp ízn ni se stranou, budou nejen v bezpečí, ale je také možné, že budou povýšeni nebo získají jiné výhody. Lin Biao [25] jednou ekl: „Malá část [potla ena] dnes a malá část zítra, a za chvíli to bude dohromady velká část.“ Ti, kte í se radovali z přežití jednoho hnutí, se v tšinou stali ob tmi dalšího.

E. Vymetení potencí Iných hrozeb v zárodku a tajná mimosoudná zabíjení

V nedávné době KS vyvinula model zabíjení „vyhlazení problému v zárodku“ a „utajené nezákonné zabíjení“. Nap íklad, stávky d lník a protesty rolník se stávají stále b žn jšími, a tak KS odstra uje taková hnutí ješt p ed tím, než se rozrostou, a to tím, že zatkne jejich „v dce“ a odsoudí je ke krutým trest m. Jak se svoboda a lidská práva stávají ve sv t b žnou znalostí a trendem, KS se neodváží odsoudit žádného praktikujícího k trestu smrti. Avšak po iang Ceminovém prohlášení: „nikdo není zodpov dný za trest praktikujícího Falun Gongu“, jsou praktikující Falun Gongu zabíjeni po celé zemi. A koliv ínská ústava garantuje ob an m právo apelovat, KS používá tajnou policii nebo najímá vrahy, aby zastavili, zatkli a poslali apelující zp t dom , a n kdy je uv zní v pracovních táborech.

F. Zabití jednoho člověka jako vstražha pro ostatní

P íklady tohoto jsou pronásledování Zhang Zhixin, Yu Luo ke a Lin Zhao. [26]

G. Skrytá pravdy o zabíjení pomocí umlčov h

Známí lidé s mezinárodním vlivem jsou oby ejn uml eni, ale ne zabiti. Ú elem toho je skryt zabití t ch, kte í nemají žádný vliv ani moc a jejichž smrt nebude ve ejnost zajímat. Nap íklad, během kampan na potla ení reakcioná , KS nezabila vysoce postavené generály jako byli Long Yun, Fu Zuoyi a Du Yuming, zabila ale ú edníky a vojáky nižších vrstev NS.

Dlouhodobé zabíjení KS zni ilo duše ínských lidí. Dnes je v ín mnoho lidí, kte í mají sklon k zabíjení. Když se odehrál teroristický útok na USA dne 11. íjna 2001, mnoho í an se z toho radovalo na internetových stránkách. Zastánci „neomezované války“ proti USA a západnímu bloku byli všude a d silí lidi.

Závěr

Kvůli informační blokádě KS není možnost zjistit, kolik lidí přesně zemřelo následkem různých pronásledování, které se během jejich vlády odehrály. Jen ve výše zmíněných hnutích zemřelo přes 50 milionů lidí. Navíc, KS zabila lidi etnických menšin v Xinjiangu, Tibetu, Vnitřním Mongolsku, Yunanu a dalších místech; informace o těchto incidentech jsou těžko objevitelné.

Kromě těch, kteří zemřeli, neznáme způsob, kterým bychom zjistili, kolik lidí bylo zmrzačeno, psychicky onemocnělo, bylo dohnáno k šílenství a depresím, nebo bylo vyděšeno k smrti pronásledováním, kterým trpěli. Každá jedna smrt je tragédie, která zanechala hluboké jizvy na duších členů rodiny obětí.

Japonská *Yomiuri News* jednou vydala reportáž, že průzkum čínské centrální vlády ve všech 29 provinciích a přímo ovládaných městech v té době ukázal, že okolo 600 milionů lidí se stalo přímými oběťmi nebo byli negativně ovlivněni Kulturní revolucí, což tvoří zhruba polovinu čínské populace. Stalin jednou řekl: „Smrt jednoho člověka je tragédie. Smrt jednoho milionu lidí je statistika.“ Když se zjistilo, kolik lidí zemřelo hladu v provincii Sisčuan, Li Jingquan, dřívější tajemník komunistické strany v Sisčuanu poznamenal: „Ve které dynastii neumírali lidé?“ Mao Ce-tung řekl, že: „Oběti jsou nevyhnutelné v jakémkoliv boji. Smrt je jistá.“ Tohle je ateistický komunistický pohled na život.

Kult zla obětovávají lidi a používají jejich krev k uctívání zlých duchů. Komunistická strana od svého začátku nepostává zabíjet lidi – když nemohli zabít ty, kteří byli mimo stranu, zabili aspoň své vlastní lidi – aby připomněla své „třídní boje“, „vnitrostranické boje“ a další klamstva. Strana dává dokonce své vlastní generální tajemníky, v čele vojsk, generály, ministry a další na obětní oltář svého kultu zla.

Mnoho lidí si myslí, že bychom mohli dát KS čas, aby se změnila sama, říkají, že se ve svém zabíjení v poslední době docela krotí. Zaprvé, zabití člověka stále dává zločinovi vraha. Z širší perspektivy, protože zabíjení je jednou z metod KS na vládnutí jejího režimu založeném na teroru, KS zabíjí tolik lidí, kolik je potřeba, aby si udržela moc. Činy KS jsou nepředvídatelné. Když lidé ztratí silný pocit strachu, KS jich zabije víc, aby v nich zvýšila pocit teroru. Stačí, když lidé nemohou ovládnout svůj strach, hlásají svůj sklon k zabíjení bez skutečného důvodu pro zabíjení, aby se teror KS udržel. Poté, co lidé zažili bezpočet politických hnutí zabíjení, vytvořili si reakci podmíněného reflexu na teror KS, a zabíjení už není v jejich povaze zmiňováno. Dokonce kritika propagandistické mašinérie KS stačí na to, aby si lidé obnovili vzpomínky na zabíjení.

Kdykoliv se pocit teroru u lidí změní, KS upraví intenzitu zabíjení. Počet zabitých samo o sobě není cílem; důležitá je stálost jejího zabíjení. KS se nestala vládou a ani se nezabavila svého zbrojnického nože. To lidé se stali více poslušní. Jak jednou lidé povstanou a žádají víc než je v toleranci KS, KS nebude váhat zabíjet.

Náhodné zabíjení umožňuje KS nejlépe udržet teror, což je cíl, kterého potřebuje dosáhnout. V různých velkých historických hnutích, identita, zločin a standard odsuzování obětí byly udržovány záměrně velmi nejasné. Aby se vyhnuli zabití sebe sama, lidé často omezili své projevy a činy na „bezpečnou“ úroveň. Tato omezení dokonce překonal ty, které na lidi uvalila KS. To je důvod, proč se lidé v každém hnutí spíše přiklání „k levému“ než

pravi áckému“ chování, následovali p ání vlády a áste n se ú astnili hnutí. Každá úrove vládních ú edník se snažila hnutí rozší it, aby si zajistili vlastní bezpečnost, proto ím nižší úrove , tím byla kampa krut jší. Toto celonárodní dobrovolné zesilování teroru pochází z náhodného zabíjení KS.

KS se ve své dlouhé historii zabíjení p em nila na zvráceného masového vraha. Zabíjením ukájí sv j zvrhlý pocit nejvyšší moci, která rozhoduje o lidských životech. Zabíjením uklid uje sv j nejvnit n jší strach. Zabíjením potla uje společenský neklid a nespokojenost, zp sobenou svými d ív jšími vraždami. Sm sice krvavých dluh KS znemožnila, aby dnes nastalo n jaké dobrotivé roz ešení tohoto. KS m že záviset jen na silném utiskování a totalitním vládnutí, aby si udržela existenci až do poslední chvíle. Navzdory p íležitostným p em nám, kdy KS p evlékla ob ti svého vražd ní, se její krvežíznivá povaha nikdy nezm nila. Je ješt mén pravd podobné, že se zm ní v budoucnosti.

Poznámky:

[1] Dopis od Mao Cetunga své žen Jiang ing (1966).

[2] Hu Feng, v edec a literární kritik, byl protikladem taktik sterilní literatury KS. V roce 1955 byl vylou en ze strany a odsouzen k 14 let m v zení.

[3] *Sbírka Konfuciových spis*

[4] Leviticus 19:18.

[5] Marx, Komunistický manifest (1848).

[6] Mao Cetung, Lidová Demokratická Diktatura (1949).

[7] Mao Cetung: „Musíme úpln prosadit [potla ení reakcioná], aby každá rodina byla informována.“ (30. b ezen 1951)

[8] Mao Cetung: „Musíme na reakcioná e ude it tvrd a p esn .“ (1951)

[9] Velký Skok Vp ed (1958 – 1960) byla kampa KS k prudkému rozvinutí pr myslu, p edevším výroby oceli. Tohle je široce chápáno jako hlavní ekonomická katastrofa.

[10] ínská jednotka plošné míry. 1mu = 0.165 akru

[11] Peng Dehuai (1898-1974): ínský komunistický generál a politický lídr. Peng byl hlavním velitelem v Korejské válce, vicepremiér státní rady, len politbyra a ministr obrany od 1954-1959. Ze své funkce byl sesazen poté, co nesouhlasil s Maovým levi áckým p ístupem na sjezdu KS v Lushanu v roce 1959.

[12] Masakr v Daxingu se stal v srpnu 1966 b hem zm ny vedení strany v Pekingu. V té dob ministr ve ejné bezpečnosti, Xie Fuzhi, na setkání

s pekingským úadem ve ejné bezpečnosti, přednesl projev ohledně mizerných zákroků „Rudé Gardy“ proti „přetěsným těm“ . Tato řeč byla brzy předána stálému výboru Daxinského úadu ve ejné bezpečnosti. Po tomto setkání, daxinský úad ve ejné bezpečnosti okamžitě zareagoval a vytvořil plán, jak vyprovokovat lidi v Daxinském kraji, aby zabíjeli „přetěsných těm“ .

[13] „Stará společnost“ jak ji KS nazývá se vztahuje na období před rokem 1949 a „nová společnost“ se odkazuje na období po roce 1949, kdy KS převzala moc nad zemí.

[14] Svěrací kazajka je nástroj namířený podobající se saku. Ruce oběti jsou překrouceny a svázané lanem za zády a potom přetáhnuty přes hlavu do předu; tohle namíření ihned obětem zmrzá ruce. Poté je oběť násilně oblečena do svěrací kazajky a pověšena za ruce. Hlavní následky tohoto krutého namíření jsou zlomené kosti v ramenou, loktech, zápěstích a zádech – ty pak způsobí, že oběť umře v nesnesitelných bolestech. Některými praktikujícími Falun Gongu zemřelo následkem tohoto namíření. Na níže uvedených odkazech najdete více informací:
čínštiny: <http://search.minghui.org/mh/articles/2004/9/30/85430.html>
anglicky: <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/10/52274.html>

[15] V roce 1930 Mao nařídil straně, aby zabila tisíce svých členů, vojáky Rudé Armády a nevinné civilisty v provincii Jiangxi v pokusu o upevnění své moci v oblastech kontrolovaných KS. Více informací najdete na:
čínštiny: <http://kanzhongguo.com/news/articles/4/4/27/64064.html>

[16] Gao Gang a Rao Shushi byli oba členové ústředního výboru KS. Po nepřijatých nabídkách v bojích o moc v roce 1954, byli nařiněni ze spiknutí, že se snaží rozdolit stranu a následně z ní byli oba vyloučeni.

[17] Zhou Enlai (1898-1976) byl po Maovi druhou nejdůležitější postavou v historii KS. Byl vedoucí postavou v KS a předsedou vlády LR od roku 1949 až do své smrti.

[18] Výzkumná nadace v Laogai, 12. října, 2004 oznámila:
<http://www.laogai.org/news2/newsdetail.php?id=391>

[19] Jeden z těchto nástrojů (prostředky pro výrobu, technika výroby a výrobní vztahy), kterými Marx analyzoval společenské třídy. Výrobní vztahy se týkají vztahu mezi lidmi, kteří vlastní nástroje výroby a těmi, kteří je nemají... jako například vztah mezi hospodářem a rolníkem, nebo vztah mezi kapitalistou a dělníkem.

[20] Od Mencia.

[21] Od Fan Zhongyana (989-1052), předního čínského pedagoga, spisovatele a vládního úředníka z Dynastie Severní Song. Úryvek pochází z jeho básně „Šplhání na věž Yueyang“

[22] Od Yanwu (1613-1682), významný vědec rané Dynastie Čing.

[23] Mste ko Tí Rodin byl literární pseudonym t í spisovatel v 60 letech (20. století) , Deng Kuo, Wu Han a Liao Mosha. Wu byl autor hry „Hai Rui rezignuje na svoji funkci“, kterou Mao chápal jako politickou satiru na jeho vztah s generálem Peng Dehuai.

[24] D j *B lovlasé dívky* byl p vodn o ženské božské bytosti a nem l nic do in ní s t ídními konflikty. Avšak pod perem spisovatel KS byla tato hra zm n na na „moderní“ drama, operu a balet, které všechny používali na podnícení t ídní nesnášenlivosti.

[25] Lin Biao (1907-1971), jeden ze starších v dc KS sloužil pod Mao Cetungem jako len politbyra, jako místop edseda (1958) a ministr obrany (1959). Lin je považován za architekta ínské Velké Kulturní revoluce. V roce 1966 byl navrhnut za Maova nástupce, ale jeho obliba v roce 1970 opadla. V novinách o n m psali, že se zapojil do nezda ílého p evratu a že se pokusil odlet t do SSSR, když bylo tohle údajné spiknutí odhaleno. Když ale odlétal p ed soudním stíháním, jeho letadlo se z ítilo v Mongolsku a následkem toho zem el.

[26] Zhang Zhixin byla intelektuálka, kterou KS b hem Velké Kulturní revoluce umu íla za kritizování Maova selhání p í Velkém Skoku Vp ed, a za to, že otev en íkala pravdu. V ze ští dozorcí ji asto svlékali do naha, svazovali jí ruce za zády a vhazovali ji do mužských cel, kde byla skupinov znásil ována až zešílela. Vedení v znice m lo obavy, že by vyk íkovala n jaké slogany b hem popravy, a tak jí nechali p ed tím vy íznout jazyk. Yu Luo a Lin Zhao byli další dva intelektuálové, kte í zem elí ve Velké Kulturní Revoluci podobným zp sobem.